

HOTĂRÂREA CURȚII

DIN 9 IULIE 1969¹

Franz Völk

împotriva

S.P.R.L. Éts J. Vervaecke

**(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, formulată de
Oberlandesgericht din München)**

Cauza 5/69

În cauza 5/69,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, de către Oberlandesgericht (Curtea de Apel) din München, pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanței între

FRANZ VÖLK, comerciant, din Kempten (Germania),

și

S.P.R.L. ÉTS J. VERVAECKE din Bruxelles,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 85 alineatul (1) din tratat,

CURTEA,

constituită din R. Lecourt, președinte, A. Trabucchi și J. Mertens de Wilmars, președinți de cameră, A.M. Donner, W. Strauß (raportor), R. Monaco și P. Pescatore, judecători,

avocat general: J. Grand,

grefier: A. Van Houtte,

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

¹ Limba de procedură: germana.

1. Întrucât prin ordonanța din 5 decembrie 1968, primită la grefa Curții la 28 ianuarie 1969, Oberlandesgericht din München a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul de instituire a CEE, întrebarea dacă, pentru a stabili că un contract în litigiu intră în sfera de aplicare a interdicției prevăzute la articolul 85 alineatul (1) din Tratatul CEE, trebuie avut în vedere procentul din piață pe care reclamantul l-a cucerit efectiv sau pe care a încercat să îl cucerească în statele membre ale CEE, în special în Belgia și în Luxemburg, zona de vânzare în care pârâțul beneficiază de o protecție absolută;
2. întrucât, cu toate că nu este abilitată, în temeiul articolului 177 litera (a), să aplice tratatul cazului în speță, Curtea poate totuși desprinde din redactarea deciziei de trimitere numai întrebările referitoare la interpretarea tratatului;
3. întrucât problema ridicată se referă la acordurile caracterizate prin faptul că un producător care a conferit unui distribuitor exclusivitatea vânzării produselor sale pentru anumite țări din cadrul pieței comune s-a angajat să protejeze distribuitorul împotriva livrărilor care ar putea fi efectuate în aceste țări de către terți și a obținut angajamentul distribuitorului de a nu vinde produse concurente;
4. întrucât, prin urmare, problema se reduce la a ști dacă ar trebui să se aibă în vedere procentul din piață pe care reclamantul îl deține sau depune eforturi să-l obțină în teritoriul cesionat, pentru a stabili dacă astfel de acorduri intră în sfera interdicției prevăzute la articolul 85 alineatul (1) din tratat;
5. întrucât, pentru a putea afecta comerțul dintre statele membre, acordul trebuie să permită să se prevadă, cu un grad suficient de probabilitate, pe baza unui ansamblu de elemente obiective de drept sau de fapt, că acesta poate avea o influență directă sau indirectă, actuală sau potențială asupra curentelor de schimburi comerciale între statele membre într-un sens care ar putea afecta realizarea obiectivelor unei piețe unice între state;
6. întrucât, în plus, interdicția de la articolul 85 alineatul (1) nu se poate aplica decât cu condiția ca acordul respectiv să aibă, în plus, ca obiect sau ca efect, prevenirea, limitarea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței comune;
7. întrucât aceste condiții trebuie înțelese prin raportare la cadrul real în care se plasează acordul; întrucât, prin urmare, un acord nu intră în sfera de aplicare a interdicției de la articolul 85 atunci când nu are decât un efect nesemnificativ asupra pieței, ținând seama de slaba poziție de pe piața produselor în cauză a celor interesați; întrucât, în consecință, este posibil ca un acord de exclusivitate, chiar cu protecție teritorială absolută, ținând seama de slaba poziție a celor interesați pe piața produselor în cauză în zona care face obiectul protecției absolute, să nu intre în sfera de aplicare a interdicției prevăzute la articolul 85 alineatul (1);
8. întrucât cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene, care a prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

9. întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața Oberlandesgericht din München, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;
după ascultarea raportului judecătorului raportor;
după ascultarea observațiilor orale ale Comisiei Comunităților Europene;
după ascultarea concluziilor avocatului general;
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 85 alineatul (1) și articolul 177;
având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Comunității Economice Europene, în special articolul 20;
având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunității Europene,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebarea care i-a fost adresată de către Oberlandesgericht din München, în conformitate cu ordonanța acestei instanțe din 5 decembrie 1968, hotărăște:

Un acord de exclusivitate, chiar cu protecție teritorială absolută, poate, ținând seama de slaba poziție a celor interesați pe piața produselor în cauză în zona care face obiectul protecției menționate, să nu intre în sfera de aplicare a interdicției prevăzute la articolul 85 alineatul (1).

Pronunțată la Luxemburg, 9 iulie 1969.

Lecourt	Trabucchi	Mertens de Wilmars	
Donner	Strauß	Monaco	Pescatore

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 9 iulie 1969.

Grefier	Președinte
A. Van Houtte	R. Lecourt